

ZEZEN-SUZKOA.

(ldiyarena-ren soñuan.)

Danboliñaren jirac kalean
daramatzi jendeac airean
chistuaren
ta atabalen
soñu alayean.

Erriko biztanle guziac
plazara dirade etorriac,
arratzeco
zezeneko
suac ekarriac.

¡O Donostiko zezen-suzkoa
izan zaitez zorionekoa!

Irtena da zezena arkupetic,
chingarra dariola atzealdetic,
danbadaka,
ta jiraka
jendeen tartetic.

Zalapart artan zenbat nazpill,
zenbat karraši, zer iskanbill,
itzumuka,
trunbulluka,
jende dena dabill.

¡O zu, zezen onen autorea,
izan zaitez gloriiz betea!

Damacho gazte ta galai fiñac
elkarri adi bat ezin egiñac,
arkupetan,
kiriketan,
¡ay, zer alegiñac.
Zezen-suzkoa bada aurrean,

iges egiñ nairic asmoan,
zeren larri
diran jarri
elkarren ondoan.
¡O zenzen pizkor chingar jariyo,
Zenbat kontu zure mediyo!

Su-kurpillac dijoaz aстера,
zezen-suzkoa igo dute oltzera,
argi pillac,
su bombillac
dijoaz airera.

Zeñen argi politak dira
maite degunari begira,
bat batetan,
begietan
ikusten badira,
¡O, bai, dira, bai, chit chingartiac
biotz-suzko baten argiac!

Bejondaizula, zezen suzkoa,
Donostiaren inbenzioa,
gazteentzat
ta zarrentzat
fest gaiñ-gañekoa.

Ez, bada, jendeac, nagitu,
plazara joan gabe ez gelditu,
far asko egiñ,
dantxatu ariñ
ta asko dibertitu.

¡Zezen-suzko eder on degizula,
gaur ta beti bejondaizula!